

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Roman Marin și de către inculpatul Gheorghelaș Marcel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 26 decembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Gheorghelaș Marcel Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx;

Roman Marin Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 05.07.2017 - 26.12.2017;
2. Instanța de apel : 29.01.2018 - 04.07.2018;
3. Instanța de recurs ordinar : 21.09.2018 - 21.11.2018.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 26 decembrie 2017, Gheorghelaș Marcel și Roman Marin au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal și a fost încetat procesul penal în privința acestora, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Sîrbu Mihail a fost admisă, fiind dispusă încasarea în mod solidar de la Gheorghelaș Marcel și Roman Marin prejudiciul în sumă de 9500 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Gheorghelaș Marcel în urma unei înțelegeri prealabile și acționând de comun acord cu Roman Marin, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în luna martie-aprilie 2010, în perioada de timp

cuprinsă între 21:00 - 23:00, au pătruns pe teritoriul fabricii avicole „Roman-Cris” SRL, situată în satul Tîrnova, r-nul Donduşeni, de unde pe ascuns au sustras 5 stupi de albini și 20 rame cu miere de albini, după care cu bunurile sustrate, au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate Sîrbu Mihail un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 9 500 lei.

Acțiunile lui Roman Marin și Gheorghelaș Marcel au fost încadrate conform prevederilor art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri :

- inculpatul Gheorghelaș Marcel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie achitat pe faptul învinuirii comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) Cod penal.

În argumentarea cererii de apel, inculpatul a indicat asupra ilegalității și incorectitudinii sentinței pronunțate în privința acestuia. Motivele suplimentare menționând că le va depune suplimentar.

- inculpatul Roman Marin, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie achitat. Motivele suplimentare le va indica în cererea de apel suplimentar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpații Gheorghelaș Marcel și Roman Marin, și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a constatat că argumentele invocate de apelant în favoarea achitării inculpatului sunt lipsite de suport probant, venind în contradicție cu starea de fapt reținută pe caz.

Astfel, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate și-a găsit deplină confirmare prin declarațiile depuse în instanța de fond de către partea vătămată Sîrbu Mihail și martorul Starii Constantin audiați.

Pe lângă probele verbale expuse mai sus, vinovăția inculpaților în comiterea faptelor prejudiciabile și-a găsit deplină confirmare și prin probele material-scrise administrate pe caz, cum sunt:

- plângere primită de la Sîrbu Mihail de către șeful sectorului nr.3 a IP Donduşeni prin care Sîrbu Mihail solicită de a lua măsuri cu persoanele pe nume Constantin, Marcel și Marin care în primăvara anului 2010 au sustras cinci stupi cu albini și 20 rame cu albini (f. d. 8) care coroborează cu declarațiile lui Starii Constantin.

- proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii (f. d. 23) în care se indică la fel despre persoanele pe nume Constantin, Marcel și Marin drept persoane implicate în acțiunile de furt, conținut care coroborează la fel cu declarațiile lui Starii Constantin și declarațiile inculpaților;

- proces-verbal de ridicare cu tabel fotografic din data 10.08.2016 prin care se confirmă stupul de albini în gospodăria lui Starii Constantin menționat atât de Starii Constantin precum și inculpații Roman Marin cu Gheorghelaș Marcel (f.d.32-33);

- proces-verbal de confruntare din data de 13.12.2016 dintre Starii Constantin și Roman Marin (f.d.71-72) care confirmă declarațiile părții vătămate Sîrbu Mihail privind numărul de stupi sustrași de pe teritoriul fabricii avicola;
- proces-verbal de confruntare din data de 13.12.2016 dintre Starii Constantin și Gheorghelaș Marcel (f.d.84-85).

Respectiv, în baza probelor administrate pe caz, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpaților Gheorghelaș Marcel și Roman Marin în conformitate cu art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit de două persoane prin pătrunderea în încăpere, în alt loc pentru depozitare cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Ajungând la această concluzie, instanța de apel a reținut interpretarea corectă de către instanța de fond a normelor de drept penal, aplicabile cazului din speță, fiind dată o apreciere obiectivă a împrejurărilor faptice a cauzei în raport cu aspectele de drept penal ce reflectă elementele caracteristice a laturii obiective și celei subiective a componentelor de infracțiune menționate mai sus, a căreia partea apărării solicită achitarea.

Referitor la solicitarea apelanților Gheorghelaș Marcel și Roman Marin cu privire la achitarea acestora de sub învinuirea adusă, a fost respinsă ca neîntemeiată deoarece în susținerea acestei poziții apelanții atât în cererea de apel cât și în ședința instanței de apel, nu au invocat careva temeiuri veridice ce ar sta la baza anulării sentinței pronunțate pe cauză.

De către acestea n-au fost invocate temeiuri de casare a sentinței și nici obiecții față de probele examinate în prima instanță, care urmau a fi verificate de instanța de apel.

Unica poziție a inculpaților care a fost menționată de instanța de apel este legată de faptul, că aceștia invocă procurarea stupilor și nu sustragerea lor. Însă această poziție nu poate fi susținută de instanță pe motiv, că contravine circumstanțelor și anume declarațiilor martorului Starii Constantin, declarațiilor date de inculpați și Starii Constantin în procesul de confruntare a lor, precum și declarațiilor date de Sîrbu Mihail.

Ca urmare, Colegiul penal a conchis netemeinicia afirmațiilor inculpaților și părții apărării, pe motiv, că atât la urmărirea penală cât și în instanța de apel aceștia nu au menționat despre circumstanțele procurării stupilor, persoana care a vândut acești stupi și modalitatea de achitarea a serviciilor prestate de Starii Constantin în situația în care, acesta stupul de albini l-a procurat și nu l-a primit drept recompensă pentru serviciile de transport.

Totodată, instanța de apel a reținut aplicarea corectă a prevederilor art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, potrivit căreia persoana se eliberează de răspundere penală dacă în ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Dat fiind faptul că infracțiunea comisă de inculpații Gheorghelaș Marcel și Roman Marin a fost comisă în primăvara anului 2010, termenul de tragere la răspundere penală a intervenit în anul 2015, din care motiv corect a fost încetată cauza penală, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare inculpații Roman Marin și Gheorghelaș Marcel în termen, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, au solicitat casarea integrală a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu prununțarea unei noi hotărîri prin care inculpații Roman Marin și Gheorghelaș Marcel să fie achitați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal.

Inculpații declară 2 cereri de recurs în care indică motive similare, și anume :

- recurenții consideră că instanța de apel și instanța de fond au ignorat prevederile art.414 și 417 Cod de procedură penală, pronunțînd în privința lor hotărîri de condamnare care contravin circumstanțelor de fapt ale cauzei;

- instanțele la examinarea acestei cauze penale unilateral în sensul învinuirii și neobiectiv a examinat cauza în urmă la ce au ajuns la concluzia greșită despre vinovăția lor;

- recurenții consideră că instanța de fond și instanța de apel au ignorat prevederile legale, greșit au apreciat probele pe cauză, pronunțînd în privința lor hotărîri de condamnare care contravin atît circumstanțelor de fapt ale cauzei, cît și normelor legii procesual penale;

- concluzia despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile Codului de procedură penală se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului;

- recunoașterea de către învinuit a vinovăției sale ca și orice altă probă necesită să fie supusă unui control multilateral și poate fi pusă în baza sentinței de condamnare, dacă ea a fost confirmată prin alte probe;

- în cadrul examinării cauzei de partea acuzării nu au fost prezentate probe prin care se demonstrează faptul că inculpații Roman Marin și Gheorghelaș Marcel au sustras de pe teritoriul „Roman- Cris” SRL stupuri cu albini și rame cu miere de albini;

- recurenții consideră că instanța de fond și instanța de apel nemotivat i-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal;

- recurenții consideră că instanța de apel și instanța de fond neobiectiv au examinat cauza și hotărîrile emise urmează a fi casate.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de inculpați, considerându-le inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate,

menționând că recurenții nu sunt de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, temei ce nu este prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că inculpații declară 2 cereri de recurs în care indică motive identice și pentru a exclude repetarea inutilă se va expune concomitent asupra ambelor.

Din conținutul recursurilor ordinare declarate de inculpații Roman Marin și Gheorghelaș Marcel se constată că aceștia, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă solicită să fie achitați, întrucât în opinia lor instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată. Colegiul penal constată că, de fapt, recurenții contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că fapta incriminată în actul de învinuire a fost comisă de către aceștia.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate de recurenți în recursurile declarate, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea menținerii condamnării lui Roman Marin și Gheorghelaș Marcel în baza 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

La fel, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile ce au dus la adoptarea soluției expuse în pct.4.1. din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Roman Marin și Gheorghelaș Marcel de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal să fie una legală și întemeiată, care se menține și de instanța de recurs.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că criticile recurenților nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală.

În continuare, revenind la conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal reține că, autorii acestuia consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpaților Roman Marin și Gheorghelaș Marcel în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestora în comiterea acestei infracțiuni.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, partea vătămată, martorul, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpaților, a părții vătămate Sîrbu Mihail, a martorului Starii Constantin și probele materiale administrate, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpaților Roman Marin și Gheorghelaș Marcel, considerând că argumentele recurenților cu privire la nevinovăția acestora nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurenți referitor la nevinovăția inculpaților în comiterea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, sînt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpaților prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestora de comiterea infracțiunii imputate și anume: declarațiile părții vătămate Sîrbu Mihail, date în conformitate cu prevederile art.312-313 Cod penal, care a confirmat, că ” în anul 2010, primăvara de pe teritoriul unde ținea stupii au dispărut 5 stupi cu albini și din celelalte s-au sustras ramele cu albini și miere. Atunci nu s-a adresat la organele de poliție din considerentul că nu credea că cineva va găsi făptașii. Ulterior, peste șase ani, l-a telefonat Gheorghelaș Marcel și a declarat că stupii și albinele le-a furat Starii Constantin... atunci a decis de a anunța poliția pentru a comunica cele întâmplate și a clarifica situația creată. Susține acțiunea

civilă înaintată, solicită încasarea de la Gheorghelaș Marcel și Roman Marin în mod solidar suma prejudiciului cauzat în mărime de 9 500 lei” (f.d.29, 150-151); declarațiile martorului Starii Constantin date în conformitate cu prevederile art.312-313 Cod penal, care a declarat că „pe inculpații Gheorghelaș Marcel și Roman Marcel îi cunoaște, sunt vecini. Aproximativ cu 6-7 ani în urmă de acesta s-a apropiat Gheorghelaș Marcel și l-a rugat să plece cu automobilul personal de model „Opel Movano”, pentru a-i aduce niște stupi cu albiți pe care le-a cumpărat din sat Tîrnova, r-nul Dondușeni, de la un cetățean care lucrează paznic la fabrica avicolă din sat. Tîrnova, r-nul Dondușeni. Nu a suspectat nimic, deoarece cunoaște că albinele se transportă noaptea, el singur fiind prisăcar. Ajungând în sat. Tîrnova, r-nul Dondușeni ei au rămas la fabrică, el nici nu a ieșit din mașină și a mers mai departe punând mașina la vale. Ei i-au sunat peste jumătate de oră și i-au spus să vină la fabrică. Mergând spre fabrică i-a văzut pe ambii lângă traseu, având cu sine cinci stupi cu tot rame și cu albiți, patru stupi erau mari, iar unul era mic. Au încărcat stupii în mașină. Ajungând în sat. Drochia, r-nul Drochia, i-a dus pe la casele lor, a luat stupul cel mic și s-a deplasat acasă.” (f.d.40, 153-155), confirmate și prin probele material scrise administrate pe caz, legalitatea cărora nu se contestă.

Concomitent, vinovăția inculpaților, în comiterea infracțiunii imputate, a fost dovedită și prin materialele cauzei indicate în pct.4 al prezentei decizii.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că învinuirea se bazează doar pe presupuneri și că nu au fost prezentate probe prin care se demonstrează faptul că ei au comis infracțiunea incriminată, contravin materialelor cauzei, deoarece, atât instanța de fond, cât și cea de apel corect au concluzionat că vinovăția inculpaților se dovedește prin probele enumerate mai sus și care combat efectiv cele relatate de către recurenți în scop de apărare a inculpaților.

Colegiul penal constată că afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond inferioare incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs ordinar apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelurilor depuse de inculpați, ca fiind nefondate.

Din alt punct de vedere, Colegiul face trimitere la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt

obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependentă de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar criticele invocate de inculpați în cererile de recurs, nu și-au găsit confirmarea, fapt ce condiționează inadmisibilitatea acestora.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Roman Marin și de către inculpatul Gheorghelaș Marcel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Gheorghelaș Marcel Xxxxx și Roman Marin Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie